

[Skatteministeren]

Jeg vil sige, at regeringen er meget enig i den målsætning, der ligger bag Socialdemokratiets forslag, men regeringen mener ikke, at udformningen af selve forslaget opfylder denne målsætning. Dels bortfalder retten til at fremføre underskuddet, uanset hvilke indtægter selskabet oppebærer, dels vil det være nemt at indrette sig sådan, at underskudsselskabet ikke bliver omfattet af forslaget. F.eks. kan selskabet opretholde en minimal erhvervs-mæssig aktivitet, eller aktierne i selskabet kan overdrages inden afvikling af aktiviteterne.

Regeringens forslag om begrænsning af selskabers adgang til at fremføre underskud er i sin udformning helt anderledes end Socialdemokraternes forslag. Derimod er virkningen af regeringens forslag netop, at det ikke længere vil kunne svare sig for passive investorer at købe et underskudsselskab, simpelt hen fordi underskuddet ikke vil kunne fremføres til modregning i kapitalindtægten, altså f.eks. renter og udbytte og den slags. Underskuddet vil til gengæld altid kunne modregnes i indtægter fra erhvervsvirksomhed, så der ikke lægges hindringer i vejen for videreførelse af produktionsselskaber.

Man kan altså sammenfattende sige, at Socialdemokratiets forslag næppe vil være et effektivt værn i virkeligheden mod egentlig skattemæssig spekulation i underskudsselskaber. Det næste, man kan sige, er, at uanset de intentioner, der ligger bag Socialdemokratiets forslag om at ramme meget målrettet på de finansielle transaktioner, kan Socialdemokratiets forslag i sin praktiske virkning hindre en fornuftig rekonstruktion af nødlidende virksomheder. På den baggrund vil jeg opfordre Socialdemokraterne til at tilslutte sig regeringens lovforslag.

Stavad (S):

Måtte jeg sige til regeringen og regeringspartierne med et gammelt ord, at den, der overvinde sig selv, er større end den, der indtager en stad. Jeg synes, det er glædeligt, at regeringen er kommet til fornuft, at regeringen nu også indser, at det er nødvendigt at gribe ind over for den spekulation, der foregår med underskud i tomme selskaber. Så sent som i juli måned i år spurgte jeg den daværende skatteminister, om han var parat til at gribe ind over for den utitalende spekulation. Der kom en klar og utvetydig afvisning af at foretage sig noget.

Derefter har der været en offentlig debat, hvor vi er nogle stykker, der har tilkendegivet, at vi ønskede den form for spekulation standset. Regeringen har ikke ytret sig i den retning. Først efter at Socialdemokratiet har fremsat sit forslag, og efter at et flertal her i Tinget har tilkendegivet, at man ønsker at gennemføre en standsnings af den spekulation, spiller skatteministeren ud.

Skatteministeren skal ikke have utak for, at han kommer nu. Jeg synes, der er nogle gode taktik i skatteministerens forslag. Jeg synes, der er en fin, klar definition i skatteministerens forslag; der siger, at såfremt 50 pct. af aktierne skifter ejer, vil man ikke have adgang til at kunne fremføre underskud til modregning i kapitalindkomst. Jeg synes, det er en fin, en klar definition, så det skal ministeren have tak for: at han derigennem har fået en bedre mekanisme – det er jeg enig med ministeren i – i forhold til den konkrete problemstilling om kapitalafkast, end der i det socialdemokratiske forslag.

Til gengæld er jeg betænkelig ved, at ministerens forslag har en række mangler. Jeg mener faktisk, at hvis vi alene afgrænser dette kapitalafkast, vil vi se en ny spekulation udvikle sig, idet man i stedet for vil sælge kraftigt indtægts-givende aktiviteter til tomme selskaber.

Vi ser i øjeblikket en trafik, hvor man for at kunne likvidere til en beskatning på 25 pct. sælger aktiviteter ud af gode, sunde selskaber og så scorer den kapital, der er tilbage, med en minimal beskatning på 25 pct. Den bør vi isoleret set, vil jeg godt sige, have fat i for sig selv.

Men hvis ministerens forslag kører igennem, hvad vil så være enklere for den hovedaktionær, der ønsker at trække disse midler ud skattefrit eller til en meget lav beskatning, end at flytte aktiviteten, som er kraftigt overskudsgivende, over i et underskudsselskab, så man fortsat kan fremføre underskuddet. Derfor mener jeg, at der er et ganske betydeligt hul dér.

Derudover har jeg et meget konkret spørgsmål til skatteministeren. Skattelovrådet barslede med en betænkning, der er dateret, jeg tror, det er den 9. februar 1987. Det var lidt betænkeligt, synes jeg nok, at den først kom Folketinget i hænde, efter at Folketinget var taget hjem efter grundlovsdag. Det kan vi ikke klandre den nuværende skatteminister for. Men i den er der en klar anvisning på, hvordan man undgår, at